

VÅR PÅ VAKT!

Fra Sveits meldes at det antagelig finnes en egen tysk organisasjon som har til oppgave å lage til vanskeligheter i de befriete land. Tyske agenter står bak vanskelighetene i Syd-Frankrike, i Belgia og Hellas. Organisasjonen har sitt hovedsete i Berlin og dens personale består av quislinger fra de forskjellige land. Den har agenter overalt med oppdrag å skape og utnytte vanskelige situasjoner, og lage mest mulig bråk. At organisasjonen eksisterer er ikke fullstendig konstatert, men den sveitsiske melding inneholder en indre sannhet, som virker overbevisende. Et slikt undermineringsarbeid faller helt i tråd med nazistenes natur. Det skulle være unødvendig å skape noen særlig organisasjon, hele partiapparatet ligger til rette, men tyskerens forkjærlighet for organisasjoner og systemer gjør det overveiende sannsynlig at de har satt arbeidet i gang med vanlig grundighet. I Norge har de N.S.-partiet, som jo helt åpenlyst har drevet på med dette arbeid gjennom lengere tid. Nordmenn skal settes opp mot nordmenn; det siste forsøk skjer f. eks. ved at Aftenpostens redaksjon i sitt ansikts sved fabrikerer "innsendte" anonyme artikler som skal så splid. Hjemmefronten har hittil gjennomskuet alle disse forsøk. Enigheten er ikke røkket. Men vær på vakt. Bisp Nicolas opptrer i dag i alle mulige forkledninger, men hans oppgave er nå som før å så uenighet, misnøt og troløshet.

Medisinaldirektør Evang uttalte for en tid siden i et foredrag for norske flyktninger i Sverige, at Norge var det land som kanskje hadde størst good-will i utlandet. Dette skyldes hjemmefrontens enighet, sjømannenes innsats og vår regjerings samhold og arbeid. I de allierte og nøytrale land blir det ofte fremhevet at full enighet består mellom den norske hjemmefront og Norge og regjering i London. Det regnes som et tegn på politisk modenhet. I det liberale uketidsskrift "Contemporary Review" skriver Alfred Joachim Fischer om de nordiske land og om de forhåpninger verden stiller til dem. Han fremhever for Norges vedkommende hvorledes den intense tyske propaganda har slått feil og understreker hjemmefrontens lojalitet mot Kong Haakon og dens mюнstergyldige forhold til hans regjering. "Tvert i mot erfaringene i andre land har det aldri for et øyeblikk forekommet noen kløft mellom det kjempende folk og dets tillitsmenn i England," skriver Fischer. Dette forhold er av verdi for hver og en av oss i hjemmefronten, det er av verdi for kongen og regjeringen i arbeidet for Norges sak, det er av verdi for hver soldat og hver sjømann som kjemper under vårt fri flagg. Det er av verdi for samtlige "the allied nations". Var forholdet slik innen alle de besatte land, ville det ha forkortet krigen. Og forholdet er en tom i øyet på tyskerne og quislingene. En uenighet mellom de nordmenn som kjemper for det fri Norge ville utnyttes hurtig og dyktig. Det første som ville skje var mobilisering. Så ville vi få riksting. Vi i hjemmefronten må være på vakt like overfor tyskerens og quislingenes propaganda. Det er nå blitt klart for dem at den vanlige propaganda i form av offisielle pressemeldinger, ledere og taler går hus forbi. Nå brukes forvrengete eller forfalskede meldinger fra Sverige, falske jössinger, forfalskede illegale aviser, og artikler som angis å stamme fra nøytral utenlandsk presse, men som i virkeligheten skriver seg fra disse lands nazistiske presse, som regelmessig får økonomisk understøttelse fra Tyskland.

Det kan være meget å si om norsk politikk for 9. april 1940. Men uenigheten kan være så stor den vil; den må ikke, og den vil heller ikke, skape strid om det store mål som er felles for alle patrioter: Befrielsen, gjennomføringen av folkestyre og rettsstat. Om det er vi enige, fra Kongen og regjeringen i London til hjemmefrontens yngste medlem. Og den enigheten skal ikke nazipropagandaen få ødelagt for oss. Vi vil lystre våre ledere og vise disiplin.

UKEOVERSIKT.

De operasjoner 7. amerikanske arme (general Patch) i siste uke har gjennomført i Frankrikes østligste hjørne, avrunder og avslutter på en ypperlig måte vinterfelttoget i Alsace-Lorraine. Det er ikke stort mere enn en måned siden offensiven satte inn fra Thionville til Belfortagnittet og operasjonen er endt med en fullstendig seier for de allierte. Den siste okkuperte del av Frankrike, landet mellom Moselle og Rhinen, er nå praktisk talt rensset under betydelige tap for de tyske stridskrefter, i det industrielt viktige Saar-området har amerikanerne brutt innover den tyske grense på bred front, og mot den pfalsiske slette er det skapt en ny alvorlig invasjonstrussel. Den gamle hovedstad i Baden, Karlsruhe, en by på 200.000 innbyggere med betydelig industri og et viktig jernbaneknutepunkt (skifetomtanens dagkapasitet 3.000 vogner), ligger nå innenfor det amerikanske artilleris rekkevidde.

Fra det nordlige Alsace åpner det seg også en viktig gammel innfallsvei til Tyskland over slettelandet mellom Rhinen og Wasgenwald - Pfälzerwald. Mens Siegfriedlinjens sørligste del kan støtte seg til Rhinen like til Karlsruhe-avsnittet, avvinger gransen her vestover, og over en lengere strekning kan festningene ikke støtte seg til naturhindringer av noen betydning. Et støt inn i Pfalz omtrent parallelt med Rhinens løp er derfor en nærliggende mulighet, særlig når man ser denne operasjon i sammenheng med 3. amerikanske armers sterke offensive trykk i Saar-området. Her har også siste uke brakt bemerkelsesverdige resultater; bruhodene på østsiden av elva er bygget ut til en sammenhengende front og utvidet i bredde og dybde på begge sider av Saarlautern, og på 3. armers høyre fløy er linjene skutt så langt fram at artilleriet har tatt Zweibrücken under ild. Over en 150 km bred front, fra Moselle til Rhinen, kan det på denne måte etableres en meget alvorlig trussel mot det tyske sentralavsnitts sørfleke.

En lett oppgave blir det imidlertid sikkert ikke å bryte igjennom, og man kan neppe regne med noen bevegelig krigføring eller større omfatninger. Også i dette område er nemlig tyskerne nå henvist til å sette seg til motværge med alle midler og kan ikke lenger føre noe elastisk forsvar, men det vil naturligvis øke tempoet i den oppsplitning som alt lenge har vært i gang i Aachen-avsnittet og som i øyeblikket er det mest fremtredende trekk i vestfrontens kampbilde. Utfallet kan ikke være tvilsomt med de alliertes langt overlegne resurser, og tidspunktet for det tyske sammenbrudd vil skyves fram jo større frontavsnitt det lykkes for de allierte å aktivere. At det er meningen ikke å gi tyskerne noen kappause i vinter tyder den nye voldsomme offensiv på 1. amerikanske armers front ved Dijon på, og etter alt å dømme holdes 9. amerikanske, 2. engelske og 1. kanadiske arme i avsnittene nordover klar til innsats når øyeblikket er inne.

Siste uke har også brakt en markert økning av flyvirksomheten i vest takket være det klarere vær som er satt inn etter høstens regn og tåke. Flyvåpenets direkte støtte til marktroppene har hatt et betydelig omfang og det er rettet voldige angrep mot tyske mål bak fronten, først og fremst trafikknutepunktene og oljeindustrien. Den tyske motstand og de allierte tap er ringe; det tyske jagerfly viser seg bare sporadisk.

I Ungarn later det til at kampene om Budapest er trådt inn i sluttfasen. Det er først og fremst et resultat av virksomheten på fløyene. Tolbuchi's støt mot Balatonsjøen i sørvest og Malinovskis gjennombrudd av de tyske linjer nordøst for Budapest. Samtidig er angrepet mot selve byen tatt opp igjen med full styrke, og hvis tyskerne skal unngå en katastrofeartert omfatning, må de falle tilbake på den østerrikske grense i raskt tempo. Foruten den frontale gjennombruddstrussel mot Budapest representerer nemlig Tolbuchi's offensiv mot Balatonlinjen og Malinovskis framrykning

vestover langs Donau fra Vacs en alvorlig trussel om dobbelt omfatning av flanken. Tyskerne har med store ofre gått inn reservar i slaget om Ungarn for å danne opp for den russiske framrykning, men det ser ikke ut til at de kan bide seg fast for lenger tid på noe punkt. Og det er begrenset hva de kan sette inn av friske styrker nå med vestfrontens stadig økende krav og tidspunktet for den russiske vinteroffensiv i Polen antagelig umiddelbart forstående.

SAMHOLD.

"Krigens gang" har i sitt nummer av 6. desember i forbindelse med de siste ti dørs bagiverheter i Belgia og Hellas en meget aktuell artikkel: "Tillitsløse", som vi vil understreke og gi vår fulle tilslutning.

Det har alltid vært og vil også i framtiden bli meningsforskjell blant oss om løsningen av de mange spørsmål og saker, som statsstyrelsen må ta standpunkt til og avgjøre. Vi har før og vil også i framtiden få lov til å lafte denne vår meningsforskjell. Det er vår rett og en viktig del av demokratiets grunnvold. Men vi har ingen rett til med makt å fremme meninger på tvers av flertallets vilje. De demokratiske virkemidler må respekteres. Og denne vår soloklare rett til å lafte vår meningsforskjell må heller ikke gi seg utslag i mistenkeliggjørelse av de som tenker anderledes enn oss. Men må ikke gå rundt og så mistanke om at enkelte snøvre grupper etter krigen vil gjøre forsøk på med makt å fremme sine særinteresser - det være seg gruppene til venstre eller til høyre. I vårt samfund etter krigen skal det være plass for alle. Vi skal kjempe våre meninger fram til seier eller nederlag med demokratiske midler. Alle skal ha rett til å påvirke oppinionen for sine meninger ved hjelp av disse midler - men også kun ved disse. Vi skal selv gi lovene og respektere dem. Vi må ikke gå ut av denne krigen med frykt for eller med den oppfatning og forutsetning at enkelte - det være enkeltpersoner eller grupper - står steilt mot hverandre. Vi har under krigen funnet fram til samholdet. La det være en oppgave for hver enkelt av oss å dyrke dette samhold - reddykke det. Møter vi tvil eller frykt, la oss motarbeide den. La oss sveise menn og menn om mulig ytterligere sammen. Og skulle du møte mannen, som fanatisk er "seg selv nok" - så omvend ham, overbevis ham om at han har urett.

Gosse.

NORGES NYTT.

Tyskerne har i den senere tid beordret en rekke av statsbanenes trafikkpersonale til tjenestegjøring ved Nordlands-banen, og har bl.a. til hensikt å beordre nok over alle telegrafister som nå utekserneres ved jernbaneskolen. Får ikke tyskerne det personale de forlanger, truer de med å stoppe all siviltrafikk. -

Fra Ljosjøen går det nå 6 tog i døgnet sydover med tropper og materielle nordfra. -

Reichskommissariatet har gitt ordre om at alle smelteverker og aluminiums-fabrikker i Norge skal stenge fra 15. januar 1945. Som grunn angis mangel på råstoffer og drivstoff. I virkeligheten sitter ialdertid flere av bedriftene inne med lager for flere måneders produksjon, og den virkelige grunn er sannsynligvis at tyskerne har bruk for disse lagrene til annen og enda mer krigsviktig produksjon. - Samtlige glassverk skal også stanses, men visstnok fra en senere dato. -

Falkenhorsts hovedkvarter skal flyttes til Lillehammer, som skal bli garnisonsby, (ikke Hamar som det ble sagt forleden dag). -

Onsdag morgen ble N.S. mannen Faste Svendsen lide skutt på åpen gate i Oslo. Han ble truffet av 2 skudd. Gjerningsmannen kom seg unna. Svendsen lide var hovedkasserer i Bykassen og har i de senere årene fungert som leder for Nasjonal Samlings gruppe i Frogner-distriktet. -

En melding fra Ålesund går ut på at sjøfen for statens gassverk nazistene O. Eker ble skutt tirsdag i sitt hjem av to maskerte menn. Eker hadde flere tillitsverv innen N.S. og sto bl.a. for likvideringen av foramen til nordmenn som var flyktet. Både Svendsen lide og Eker hører med til de landfermede som hjemmefronten ikke kan ha noen medlidenhet med.

NYHETENE TORS DAG.

Vestfronten. Etter en hurtig framrykning nådde 7. arme tirsdag Rhinen Ø for Selz (SV for Karlsruhe), som er inntatt. General Patch fortsetter framrykningen over en 65 km bred front mot Pfalz mellom Saargemünd og Rhinen, og har i følge de siste meldinger rykket 5 km inn i Pfalz. Tyskerne trekk seg tilbake mot den klassiske innfallsport til SV-Tyskland ved Weisenburg som de allierte står 4 km fra. Tyskerne sender fram panserforsterkninger til dette område. General Patch' høyre fløy står 4 km fra Liesenburg. Amerikanerne trenger hårdt på for om mulig å felle de tyske divisjoner i Saar-området i ryggen. - General Pattons styrker utkjemper hårde kamper i brufestene ved Dillingen og Saarlautern. - På det nordlige frontavsnitt, ved elva Roer, er det blitt mere fart over de allierte framrykning, og amerikanernes 1. og 9. arme, hvis flanker har forenet seg, holder vestbr den av Roer fra Dören til Linnich. SV for Dören har de allierte rykket fra 1 - 2 km, og ved Roers øvre løp står de på begge sider av elva. Trekante mellom Roer og dens biev Lindern er ryddet for tyskere. I Dören - Monsch (SV for Dören) -avsnittet har de allierte inntatt en rekke landsbyer. 1. arme har rykket fram 8 km i retning Dören. N for Dören er det ingen tysk motstand.

Østfronten. Den røde arme har innledet et nytt angrep mot Budapest og rykket i går fram 5 km. Støttepunktene Kiselad, 6 km NØ for Budapest, og Esczed, 16 km Ø for Budapest, er inntatt. I Kiselad ligger Budapests vannverk og statsbanenes lokomotivfabrikk. Tyskerne kaster stadig inn nye forsterkninger for å forsøke å danne opp for den russiske framrykning. Det kjempes voldsomt i Budapests forstad Uj-Pest. SV for Budapest rykker russerne fram ved Wellensjøen. - Under framstøtet N for Miskolcs angripes tyskerne i Bukla-passet av ungarske friskere. Malinovski har på sin høyre fløy gått i stilling nær elva Gran, og sto onsdag 12 km fra Bratislava på hovedveien mot Wien.

Italia. 8. arme har utvidet bruddet på nordstiden av Lamone. Mezzano, mellom Ravenna og Ferrara, er inntatt.

Østen. Kineserne er trengt dyper inn i Midt-Burma. De står nå 200 km fra Mandalai. - Amerikanske kjerneflygefestninger har fløyet fra den Bengalske Bukht og angrepet mål i Siam.

Stillehavet. Amerikanerne har innledet et nytt angrep på Leyte. - 3 japanske transportskip er senket.

Hellas. Det er ingen heining i situasjonen i Athen. - Det var nye heftige kamper onsdag. Store forsterkninger er satt inn på britisk side. ELAS har herredømmet over 4/5 av Athen. De gjør stadig nye aggressive framstøt og søker å få kongene over i de bydeler som briterne holder. Det foreligger ikke noe sver i anledning av general Scobios henvendelse til ELAS om våpenstillstand. Statsminister Papandreu har hatt i 1/2 times konferanse med Englands representant for det fjerne Østen Harold Macmillan.

Churchill svarte på flere spørsmål om situasjonen i Hellas i Underhuset torsdag. "Så langt det her kunnet bringes på det rene har våre tap i Hellas til utgangen av november vært under 300 mann. Flåte-, flyvåpen- og landstridskrefter medregnet. Siden den tid har det vært 160 offer til, hvorav 35 er falt." - Et medlem spurte om Dominions regjeringer hadde blitt spurt til råds i alle de handlinger den britiske regjering har gått til i Hellas, og hadde godkjent denne del av utenrikspolitikken. Churchill svarte at det var fysisk umulig å konsultere Dominions regjeringer med hensyn til hvert enkelt spørsmål, men det har hele tiden vært holdt løpende forhandlinger, og Dominions har hele tiden vært underrettet om hva som har funnet sted. Ministeren for Dominions har også uttalt at jeg trykt kan si at vi ikke har merket noe tegn til at de ikke har vært enige i de skritt som vi har vært nødt til å ta. En representant for arbeiderpartiet uttalte at han stadig fikk telegrammer fra arbeidere som truet med streik hvis regjeringen ikke forandret sin politikk. Churchill uttalte at han fant det rimelig at jeg vil avgis en erklæring, men for øyeblikket er det ikke mere å tilføie til det som er sagt; uttalte Churchill.